

Familie Gräper - van Koolwijk

Verslag uit Brussel

Christmas Special - December 2005

Natuurlijk in de eerste plaats aan een ieder Gelukkig Nieuwjaar en al het goede voor 2006. Voor ons begon dit jaar bij vrienden in Zuidlaren en dus terug in het Noorden van Nederland. En hoewel we ons helemaal thuis voelen in Brussel en volop genieten van het leven daar, merkten we tijdens het bezoek aan het Noorden, dat we Groningen toch ook wel missen. Het was misschien daarom juist wel lekker om na deze hectische maand terug te zijn in het oude vertrouwde nest.

December Feestmaand!

December is voor ons een maand van verjaardagen. Op 4 december is Stan 2 jaar geworden en ondanks een aanval van benauwdheid genoot hij volop van het openen van vooral grote cadeaus. In gezelschap van onze Hongaarse burens en de opa's en oma blies hij vrolijk 2 kaarsjes uit. De dag erna was het de beurt aan Sinterklaas. Hoewel in België Sinterklaas eigenlijk op 6 december wordt gevierd kwam op Vera's school Sinterklaas al op de 5e aan. Vera was hiervan erg onder de indruk en liet ons later ook trots het Zwarte Pieten diploma zien dat ze had gehaald, door tijdens de turnles door schoorstenen te kruipen, over dakranden te lopen en gekke sprongen te maken. Helemaal aan Vera besteed. 's Avonds kwam Sinterklaas ook bij ons aan de Crokaertlaan langs en liet een jutezak met cadeaus achter. En daarmee was het nog niet gedaan. In het weekend van 10 december bezocht Sinterklaas ons nogmaals in het gezelschap van de vader en broers van Fleur met aanhang en vooral kinderen.

Hierna was het de beurt aan de Kerstman. Een feest dat in België op zijn Amerikaans wordt gevierd. Vele huizen zijn niet alleen van binnen, maar ook van buiten uitbundig van lichtjes en sneeuw en kerstmannen voorzien. Daarnaast is het gebruikelijk om tijdens de kerstdagen iedereen van cadeaus te voorzien. Ook op school heeft Vera tijdens het kerstfeest daarom cadeautjes

gehad. Voor ons was het daardoor lastig om uit te leggen dat er bij ons geen Kerstman langs zou komen en voor een koppig meisje als Vera betekende dat zij tot ver in de laatste week van het jaar bleef volhouden dat de Kerstman nog wel langs zou komen. Maar dankzij de goede contacten tussen de Kerstman en Sinterklaas was de eerste er van op de hoogte dat de tweede al onze lading cadeaus had langs gebracht.

Vlak voor kerst was Fleur natuurlijk ook nog jarig, en waarschijnlijk had Floris dit keer de meeste stress omdat hij (zoals elk jaar overigens) in de overvolle kerstdrukke, tussen de normale werkzaamheden door, een cadeautje moest zien te vinden voor Fleur, ook namens de kinderen. Stress dus, en het helpt natuurlijk niet als je vlak voor Kerst jarig bent. Aangezien wij gewoon moesten werken en ook de kinderen gewoon naar school en de crèche gingen, hielden we het simpel. Vera en Stan en Floris zijn extra vroeg opgestaan om toch nog 's morgens voor Fleurs normale vertrektijd van 7:15 te kunnen zingen. Die dag zijn we voor de verandering met de auto doorgereden naar ons werk, wat dit keer goed kon "qua" verkeer, omdat vrijwel de gehele Europese Commissie inmiddels naar huis was vertrokken en het hele circus eromheen het dan ook snel voor gezien houdt. Een wijsheid die je je snel eigen maakt in Brussel is dat als de broodjeszaken/ cafés in het Europees District (het gebied rondom de Europese instellingen) dicht zijn, er met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid geen noemenswaardige activiteiten in Brussel plaatsvinden die dag. We gingen dus dapper aan het werk, want kennelijk heeft die wijsheid ook zo zijn beperkingen. 's Avonds vieren we de verjaardag van Fleur door met elkaar uit eten te gaan in een Italiaan bij ons in de buurt.

Kerst vierden we bij de vader van Fleur thuis. Op zaterdagmiddag vertrokken we voor een ouderwets kerstdiner op kerstavond. Gezien het diner en de bijbehorende drank besluiten we in Leiderdorp te blijven en na een uitgebreid kerstontbijt vertrekken we op weg terug naar Brussel. De kerstdagen zelf brengen voornamelijk gezellig thuis door. TV kijken in je pyjama, een kerstwandeling voor de frisse neus en natuurlijk spelletjes spelen.

Fleur moet de dinsdag na kerst nog werken en dus gaat Floris met Vera en Stan naar de dierentuin in Antwerpen. Een prachtige, ouderwetse, dierentuin, met mooie gebouwen en nog heel veel beesten die in Emmen al niet meer gehouden worden, zoals de tijgers, panters en jaguars. Vooral de show met de zeeleeuwen vinden Stan en Vera mooi, niet in de laatste plaats omdat het binnen lekker warm is en het buiten vriest. De woensdag van onze vakantie verloopt hectisch. Voor het Sinterkerstfeest (Sinterklaas en Kerst, met surprises en gedichten in één) bij Floris thuis moet nog een hoop gebeuren en op donderdag 29 december vertrekken we voor een paar dagen naar het Noorden. Op weg naar Groningen brengen we Vera naar opa Qui die samen met haar en ons nichtje Stiene een bezoek aan het theater zal brengen. Beide meisjes blijven bovendien bij opa logeren, wat een groot succes blijkt te zijn. Het bezoek aan Groningen is als vanouds, het is gezellig bij opa en oma, en we vieren oud en nieuw met vrienden in Zuidlaren. Daarnaast hebben we een groot aantal vrienden kunnen spreken en was het ook weer lekker om in de oude en vertrouwde stad te lopen. En ook het Sinterkerstfeest was een succes. Na een bezoek aan de kinderarts met Stan (het gaat erg goed met hem!) en Gasunie rijden we maandag 2 januari weer terug.

Wat doet een consultant?

Fleur krijgt vaak te horen als ze vertelt dat ze nu consultant is: “ja ja, maar wat doe je dan eigenlijk”. En om eerlijk te zijn is het niet zo makkelijk om uit te leggen wat Fleur nou precies doet. Vooral omdat het aantal dossiers waar ze aan werkt nogal van elkaar verschillen. Zo houdt zij zich bezig met het lichten van Russische nucleaire onderzeeboten, de problematiek rondom vervuild slib in een Nederlandse haven, een mogelijke uitbreiding van een raffinaderij in het Verenigd Koninkrijk en het meer standaard lobby werk voor wat witte biotechnologie wordt genoemd. Daarnaast is ze betrokken bij andere dossiers van het kantoor over uiteenlopende zaken als telecom in Slovenië, chemie in Rotterdam en een papierfabriek in Rusland. Op haar kantoor in Brussel werken 10 mannen/vrouwen en is dus relatief klein. Echter voor Brusselse begrippen is het een middelgroot kantoor. Naast het kantoor in Brussel, zijn er ook nog vestigingen in Jakarta, Hong Kong en Beijing, daarnaast zijn er nog agentschappen in Rusland, Oman, Slovenië en Amerika. Naast lobbyen richting de Europese instellingen houdt haar kantoor zich onder andere bezig met het verwerven van fondsen en subsidies bij nationale en Europese autoriteiten, het begeleiden van de communicatie rondom de lancering van nieuwe producten. Hun cliënten zijn zowel bedrijven als overheden en het meeste werk begeeft zich op de grens tussen het publieke en private belang. Geen dag ziet er hetzelfde uit en hoewel Fleur inmiddels wel wat meer grip heeft op het werk, is het niet mogelijk om ‘s morgens aan te geven wat er ‘s middags zal gebeuren. Hoewel er slechts drie maanden voorbij zijn, lijkt het alsof ze er al veel langer werkt.

Ontdekken van België

Nu de eerste golf van bezoek voorbij is, krijgen wij ook de tijd om zelf wat meer van België te ontdekken. Zo hebben we de Sinterklaas boodschappen in Leuven gedaan, hebben we onze kerstwandeling gemaakt in het park van Tervuren en een zeer scherpe voorstelling van Freek de Jonge bekeken in Halle. Ook Brussel zelf leren we steeds beter kennen. We kijken steeds meer af van de gebaande paden zoals Manneke Pis, de Grote Markt en de Europese wijk. We ontdekken leuke restaurantjes, gezellige kroegjes en bijzondere winkels. Dit alles maakt ons nog bewuster van het complexe karakter van het Belgische openbare leven, met de 7 nationale parlementen, 3 officiële talen en het immense internationale karakter van zijn hoofdstad. Zo was Brussel vanaf de dag voor kerst tot aan na het nieuwjaar zo goed als uitgestorven. Iedereen leek terug te zijn gaan naar zijn eigen thuis. En opeens hoorden wij ook weer de vliegtuigen van Zaventem over vliegen. Voor het komende jaar staat het verder ontdekken van dit bijzondere land hoog op onze agenda. Ook ons werk zal zeker onze aandacht opeisen. We hopen opnieuw veel vrienden en familie te mogen ontvangen. Daarnaast of misschien wel vooral zal het komende jaar zeker weer een hoop bijzondere momenten kennen voor en met onze kinderen. Voor nu willen we vooral iedereen bedanken die ons (mede) naar aanleiding van deze nieuwsbrieven gemaild heeft en wie we nog steeds niet (sorry) hebben terug gemaild (een van de goede voornemens). Het zelfde geldt voor de vele kerstkaarten die de weg naar Brussel hebben gevonden. Jullie berichten en e-mails kaarten en brieven zijn meer dan welkom en houden ons met tenminste één voet in Nederland. Dank daarvoor. En voor wat betreft 2006, we houden u op de hoogte!